

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4365

гр. София, 24.04.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав, в закрито заседание на 24.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

като разгледа дело номер **11988** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 от гражданския процесуален кодекс (ГПК), във връзка с § 2 от Допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по молба на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) С., при Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП), с която се иска изменение на решение № 1831 от 20.03.2024г. по адм.д. № 11988/2023г. на АССГ в частта за разноските. В молбата са изложени доводи, че присъденото адвокатско възнаграждение следва да се намали под минималното, предвидено в Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Позовава се на решение от 25 януари 2024г. по дело С-438/22 на Съда на ЕС.

В писмен отговор ответната страна, СЕРДИКА ЕЛЕКТРОНИКС ЕООД, излага доводи за неоснователност на искането и моли съда да остави молбата за изменение на постановеното решение в частта за разноските без уважение.

Административен съд София-град, в настоящия състав, счита, че искането по чл. 248, ал. 1 ГПК като подадено в срок и от активно легитимирано лице е допустимо.

Производството по делото е образувано по жалба на СЕРДИКА ЕЛЕКТРОНИКС ЕООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], представлявано от управителя И. Х. Н., против Ревизионен акт № Р-2210-1304371-091-001 / 02.06.2023г., издаден от Началник на сектор, възложил ревизията и главен инспектор по приходите ръководител на ревизията, потвърден в оспорената част с Решение № 1572/03.11.2023г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, с което на дружеството са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност в общ размер на 1 105 045,21 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 1 287 385,74 лв.

Съгласно разпоредбата на чл. 161, ал.1 ДОПК, на жалбоподателя са присъдени разноски в 60600 както следва: 50,00 лв. – платена държавна такса и 60550 лв. платено адвокатско възнаграждение.

Жалбоподателят още в жалбата е направил искане за заплащане на сторените разноски. По делото е представен и списък с разноските и доказателства за плащането им по банков път.

Ответникът не е направил възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Напротив, в дадения ход по същество процесуалният представител на ответника претендира юрисконсултско възнаграждение в размера съгласно Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения съобразно материалния интерес на спора.

Съгласно чл. 7, ал.2, т. 7, вр. с чл. 8 от Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения при материален интерес в размер на 2 392 430,95 лв. минималният размер на адвокатското възнаграждение възлиза на 60536,46 лв., което е съвсем близо да заплатеното.

По делото е осъществена адвокатска защита, жалбата е подадена от оправомощен адвокат, представени са и писмени бележки, в проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. Н..

При доказателства за заплащане на адвокатското възнаграждение и при липса на възражение за прекомерност, след като съдът съобрази, че и ответната страна претендира юрисконсултско възнаграждение в същия размер, съдът счита, че не са налице основания за изменение на решението в частта за разноските.

Съдът счита, че в случая не са представени доказателства или данни от които може да се направи извод за нарушение на чл. 101, параграф 1 от ДФЕС, поради което, съгласно решение от 25 януари 2024 по дело С-438/22 на Съда на ЕС не са налице основания да не бъдат приложени разпоредбите на Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл.248, ал.3 ГПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите за изменение на решение № 1831 от 20.03.2024г. по адм.д. № 11988/2023г. в частта за присъдените разноски.

Определението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: